

iiilem

Bilimsel Düşünce Kulübünün haftalık gazetesidir

Sayı: 18 31 Mart 2026

Otopark değil, kampüs istiyoruz!

Üniversite kampüsü-müzde son dönemde kontrolsüz şekilde artan araç parkları, hem öğrencilerin geçiş alanlarını kısıtlıyor hem de patili dostlarımızın hayatını doğrudan tehdit ediyor. Zaten kısıtlı olan kampüs alanı, adeta bir otoparka dönüşmüş durumda. Kampüsün en yoğun bölgelerinden biri olan Ön Kantin çevresinde, araçların gelişigüzel park etmesi nedeniyle yürüme alanları yok olma noktasına geldi.

Bu yoğunluk, sadece estetik bir kirlilik yaratmakla kalmıyor; yayaların yürüyüş yollarını kapatarak öğrencileri araçların arasından sıkışarak geçmeye zorluyor. Mevcut kısıtlı kampüs alanının bu denli verimsiz ve denetimsiz kullanımı, beraberinde görme engelli üniversite bileşenlerinin zorluk yaşamasını da beraberinde getiriyor.

Okuldaki otopark sorunu ve özellikle araçların öğrencilerin yürüme alanlarını sürekli işgal etmesi, yalnızca biz öğrencileri değil, kampüsteki kedilerin yaşam alanını da daral-

tır; hatta canlarını düzenli olarak tehlikeye atıyor.

BİR KEDİYİ DAHA KAYBETTİK

Kısıtlı alandaki bu düzen-sizlik ve beraberinde gelen kontrolsüz hız, ne yazık ki son olarak geçtiğimiz hafta bir canı daha kaybetmemize sebep oldu. Kedimiz, 16 Şubat'ta bir aracın çarpması sonucu ağır yaralandı. Çarpan kişinin, durumu yetkililere bildirme gereği dahi duymadan olay yerinden uzaklaştığı kaza, ancak güvenliklerin devriyesi sırasında kedinin bir arabanın altına sığınmış halde bulunmasıyla fark edildi. Kedimiz, belediye ekiplerince koruma altına alınmasına rağmen, barınaklardaki

hijyen yetersizlikleri gibi ikincil ihmaller sonucu maalesef 24 Mart'ta hayatını kaybetti.

BU NE İLK NE DE SON!

Rektörlük önündeki açık uyarı tabelalarına rağmen bu küçük alanda nasıl hız yapılabildiği ve neden bu kadar çok aracın kampüsü işgal ettiği büyük bir soru işareti. Galatasaray Üniversitesi Sokak Hayvanlarını Koruma Kulübü üyeleri, kampüsün sadece insanlara ait olmadığını hatırlatırken; kronikleşen bu ihmallerin faturasını ağır ödediğimizi vurguluyor. Hafızalarımızdan silinmeyen diğer can kayıpları, sorunun münferit değil sistematik olduğunu kanıtlar nitelikte. Sıra

arkadaşlarımız geçmiş kayıplarımızı ve durumu değiştirmeye yönelik isteklerini şu sözlerle anlatıyor: "Temmuz 2024'te aynı sebepten Cengiz'imizi kaybettik. Seneler önce, 2020 senesinde yine bir aracın dikkatsizliği sonucu Melis'imiz engelli hale gelmiş ve 1 sene sonrasında vefat etmişti. Kampüs, kedilerimizin tek yuvası. Gidecek başka hiçbir yerleri yok. Bizler daracık yollarda araçların arasından geçmeye çalışırken, onlar bu dikkatsizliğin bedelini canlarıyla ödüyor. Kulübümüzün başlıca amacı çocuklarımıza güvenli ve konforlu bir alan sağlamaktır. Daha fazla canımızı kaybetmek için herkesi sorumluluk almaya davet ediyoruz."

TALEPLER NET

Öğrenciler olarak, kampüsün tüm paydaşları için güvenli ve sürdürülebilir bir yaşam alanı kalabilmesi adına idari bir irade ortaya konmasını istiyoruz. Özellikle yaya trafiğinin kalbi sayılan kantin önü ve çevresindeki araç işgaline kalıcı olarak son verilmesi, daha fazla canımızı kaybetmemek için bu alanların yeniden asli sahibi olan kampüs sakinlerine iade edilmesini savunuyoruz.

Fulya ablamızın bize anlatacakları var

Üniversitemiz ön kantininde son yılların güler yüzü olarak hepimize motivasyon sağlayan Fulya abla, Ünlem'in sorularını yanıtladı. Hayata karşı pozitif duruşu, 20 ülkeye uzanan seyahat tecrübeleri ve biz öğrencilere olan içten sevgisiyle Fulya abla, anlattıklarıyla hepimizi bir kez daha kendine hayran bıraktı.

EVİME YAKIN DİYE BAŞLADIĞIM YER EVİM OLDU

Ünlem: Fulya abla, hepimiz seni o bitmeyen enerjinle tanıyoruz. Peki senin buradaki hikâyen nasıl başladı?

Fulya abla: İstanbul'a 3 yıl önce geldim. İlk iş başvurum burasıydı aslında. Başta sadece evime yakın olsun diyerek başvurmuştum. Ama evime yakın diye işe başlamışken şimdi apayrı duygular içerisindeyim. Yani çok seviyorum hepimizi; her biriniz ayrı bir çocuğummuş gibi, birinizin bir sıkıntısı olsa ne yapabilirim diye düşünüyorum. Kimin başı ağrıyorsa, ne çayı yapalım diye dertleniyorum. Ben buraya başlarken evime yakın olsun diye başlamıştım ama evime yakın diye başladığım yer, zamanla evim oldu. İşe iyice alıştım, öğrendim; insanın yapamayacağı hiçbir şey yokmuş, ondan da kopamıyorum artık. Ara tatillerde burada hayat duruyor benim için, inanın sizleri çok özleyorum. Enerjiyi sizlerden buluyorum. Öğrencilerle aramın iyi olduğunu düşünüyorum ki gençler de bu konuda bana katılıyor.

Ünlem: Bazen vizelerden, finallerden çok yoruluyoruz ama sen hep gülümsüyorsun. Hayattaki problemlere karşı nasıl bu kadar pozitif kalabiliyorsun?

Fulya abla'nın yönettiği ön kantin için açılan Instagram hesabını buradaki QR kod ile takip edebilirsiniz.

Fulya abla: Ne işle uğraşırsanız uğraşın, işinizi severek yapacaksınız. Mesela ben kendimi mutsuz edebilir miyim? Evet, ama ben hep pozitif taraftan bakmayı seçiyorum. Lütfen sizler de böyle olun. Hayattaki problemleri çözmek için hep plan yaptım, çabaladım. Önemli olan sağlık, inanın sağlık olunca her şey yerine geliyor.

Ünlem: Bildiğimiz kadarıyla hayatının tamamı İstanbul'da geçmedi. Buraya geliş sürecin nasıldı?

Fulya abla: Hayatımın çoğunu Alanya'da geçirdim, orada başka işlerimiz vardı. Çocuklarımın eğitimi için birkaç yıl önce buraya geldik. Ama İstanbul'a aşıktım, burada yaşadığım için çok mutluyum. Bazen burada öğrenciler bana çok bunaldıklarını söylediklerinde, onlara nerede

olduğumuzu hatırlatıyorum. Arkamıza bakar mısın? İstanbul'un en güzel yeri...

Ünlem: Kantinin el değiştirmesi süreci hepimizin gündemindeydi. Sen içeriden biri olarak bu değişim hakkında ne düşünüyorsun?

Fulya abla: Bana göre sizler için fiyat olarak herkese hitap etmesi çok daha iyi oldu. Eski fiyat politikamız biraz daha yüksekti. Ben bir annemim gençler, bazen sizden ödeme alırken canım sıkılıyordu. Beni mutlu eden yanı bu oldu, artık yeni fiyatlar daha geniş bir kesime hitap ediyor. Çalışanlar açısından mesaiye kalkanlara parasıyla kalma opsiyonu sunuldu. Bu değişim sürecinde kimse de işten çıkarılmadı. Ama elbette işimizi de hafife almak gerekiyor, kolay da değil. Ben zamanında beş yıllık bir lise

okumuştum, o yıllarda İngilizce öğrenmiştim. Şimdi o yabancı dil de burada çok işime yarıyor.

Ünlem: Bir de senin kurduğun, kantinimizin o meşhur Instagram hesabı var. O fikir nasıl ortaya çıktı?

Fulya abla: Kafeteryanın Instagram hesabını ben kurdum. Belki amatörce ama çok seviyorum bununla ilgilenmeyi. Hesabı açtım, baktım tuttu, devam ediyorum. Hesabı bilerek gizli hesap yaptım. "Eğer seviyorsanız takip edeceksiniz" dedim. O hesap sadece size özel.

Ünlem: Bizi en çok şaşırtan yanlarından biri de dünya gezgini olman! Hocaların bile şaşırdığı bu seyahat tutkun nasıl başladı, nerelere gittin?

Fulya abla: Tam 20 ülke gezdim! Hindistan'a iki kez, Mısır'a üç kez, Tayland'a yedi kez gittim. Bu yıl da kızımı Fas'a götürdüm. Lütfen yanlış anlamayın, bu öyle çok parayla olan bir şey değil. Benim kızım 18, oğlum 21 yaşında. Çocuklarıma "Telefonunuzu değiştirmektense gidin, yiyin, için, gezin" diyorum. Buradaki hocalarımız bile şaşıyor bu tecrübelerime.

Ünlem: Gerçekten ufuk açıcı tecrübeler... Son olarak tüm bu gördüklerinden yola çıkarak biz gençlere, Ünlem okurlarına ne söylemek istersin?

Fulya abla: Gençlerimizde büyük bir karamsarlık görüyorum. Ancak lütfen olumsuzluklara odaklanıp hayatınızı karartmayın. Bu yaşa bir daha gelmeyeceksiniz. Son mesajım şu olsun: Hayat kısa, lütfen anınızı değerlendirin. Zamandan daha önemlisi yok.

YÖK'ÜN YENİ ABLUKA PLANI: Sarayın disiplini

Üniversiteler 12 Eylül askeri darbesinin mirası olan YÖK'ün yeni bir baskı dalgasıyla bir kez daha karşı karşıya kalıyor. Kuruluş amacı akademik özerkliği yok etmek ve gençlik hareketini kontrol altına almak olan YÖK, bugün partili Cumhurbaşkanı eliyle Beştepe'de hazırlanan 30 maddelik yeni kanun teklifiyle öğrenci üzerindeki denetimini en üst seviyeye çıkarmayı hedefliyor. Mevcut yönetmeliğin iktidarın gözünü doydurmadığı noktada devreye sokulmak istenen bu paket, üniversitenin halihazırda tahrip edilen özgür düşünce alanını kuşatarak tamamen disiplin ve baskı odaklı bir yapı inşa etmek istiyor.

MUĞLAK KAVRAMLARLA GELEN UZAKLAŞTIRMALAR

Meclis gündemine getirilmesi beklenen teklifte en çok "propaganda yapma" ve "iltisaklı olma" gibi ucu açık ifadeler dikkat çekiyor aynı zamanda da büyük bir tehlike arz ediyor. Hukuki belirlilikten uzak olan bu muallak kavramlar, aslında her türlü demokratik protestoyu ya da herhangi bir eleştirel ses çıkarmayı, aykırı düşüncüyü suç olarak değerlendirmenin önünü açıyor. Taslak yasalaşırsa kampüste bir bildiri dağıtmak, yemekhane

Hacettepe Üniversitesi'nde soruşturmalar ve baskılara karşı 5 Mart'ta eylem düzenlendi.

zamını protesto etmek ya da sosyal medyada bir görüş paylaşmak; "propaganda" torbasına atılarak öğrencilerin üniversiteden yıllarca uzaklaştırılmasına hatta doğrudan okuldan atılmasına gerekçe gösterilebilecek.

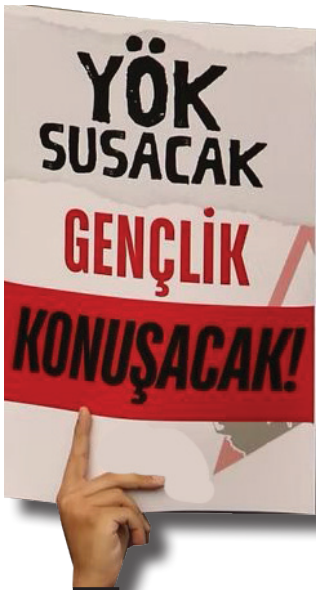
EĞİTİM HAKKI ATANMIŞLARIN İNSAFINA BIRAKILIYOR

Bugüne kadar Boğaziçi'nde, İTÜ'de, MSGSÜ'de ve Hacettepe'de gördüğümüz

hukuksuz uzaklaştırmalar, mezun kartlarının iptal edilmesi ve bursların kesilmesi gibi uygulamalar bu yeni yasayla "rutin" birer cezalandırma aracına dönüşecek. Atanmış rektörlerin eline, öğrencileri kriminalize etmek için sınırsız bir yetki verilecek. Bu durum yalnızca bireysel bir hak ihlalinin ötesinde, aynı zamanda üniversitelerin ilerici ve dönüştürücü gücünü kırma operasyonu teşkil ediyor. Eleştirel aklın ve özgür düşüncenin merkezi olması gereken üniversitelere; şirketler, tarikatlar ve yandaş gruplar doldurulurken buna ses çıkaran öğrenciler keyfi baskılarla susturulmaya çalışılıyor. Ülkenin gittiği karanlığa karşı patlak veren 19 Mart eylemlerinden bu yana artan öğrenci hareketliliği, bu tip baskıcı disiplin yönetmelikleriyle sönmümlendirilmek hedefleniyor. Özetle, mevcut yönetmelikte dahi yandaş kayyım rektörler, öğrencilere senelerce uzaklaştırma verirken bu baskı ve kayyım rejimi daha "yasal" hale getirilmek isteniyor.

GERİ ADIM ATMAYACAĞIZ: ÜNİVERSİTELER BİZİMDİR

Üniversite öğrencileri, artan baskı mekanizmalarının iktidarın toplumsal meşruiyet kaybıyla doğrudan ilgili olduğunun farkında. Barınma krizinden derinleşen geleceksizliğe, en temel demokratik haklardan özerk ve demokratik üniversite talebine kadar her alanda sesini yükselten gençlik, yeni yasal düzenlemelerle sessizliğe mahkûm edilmek isteniyor. Akademik özgürlüğü hedef alan bu hamleler, kampüsleri birer sessizlik sarmalına hapsetmeyi amaçlıyor. Ancak ekonomik krizin ve siyasi baskıların kıskacındaki öğrenciler için üniversiteler sadece birer eğitim alanı değil, aynı zamanda özgürce nefes alabildiğimiz alanlardır. Gençliği susturmaya yönelik her türlü baskıcı kılıf, birleşik irademiz karşısında hükümsüz kalacaktır. Bizler, özgür yarınlar için yan yana durmaya ve üniversitemizi savunmaya devam edeceğiz.

“Gazetecilere özgürlük” yürüyüşüne barikat

Gazetecilere yönelik baskı ve tutuklamalara karşı basın meslek örgütlerinin çağrısıyla Kadıköy’de düzenlenmek istenen yürüyüş, kaymakamlık ve valilikten alelacele gelen kararla engellendi.

29 Mart Pazar günü saat 14.00’te yağmur ve soğuğa rağmen yüzlerce kişi Mehmet Ayvalıtaş Parkı’nda toplandı.

“Özgür basın, demokratik Türkiye” şiarıyla bir araya gelen bine yakın yurttaş saray rejimine teslim olmadıkları; bu çürümüş düzeni, yolsuzlukları haberleştirmeleri nedeniyle özgürlükleri elinden alınan gazeteciler İsmail Arı, Merdan Yanardağ, Alican Uludağ ve tutsak tüm gazeteciler için hep bir ağızdan ses yükseltti.

Rihtıma yürümek isteyen gruba polisin izin vermemesi üzerine Mehmet Ayvalıtaş

İsmail Arı, Merdan Yanardağ ve Alican Uludağ için eylem yapıldı.

Parkı’nda okunan basın açıklamasında tutuklu gazetecilerin serbest bırakılması ve basın özgürlüğü önündeki engellerin kaldırılması talep edildi. Gazeteciler adına okunan açıklamada “Bizler korkmuyoruz çünkü okurumuzun, halkımızın bizi yalnız bırakmayacağını ve bize sahip çıkacağını biliyoruz.” diyerek tek adam rejimin

baskılarına karşı halkın iradesinin önemi vurgulandı.

GAZETECİLERİN BİZE MESAJI VAR

Açıklamanın sonunda tutuklanan gazeteciler İsmail Arı, Alican Uludağ ve Merdan Yanardağ’ın mektupları okundu. Gazeteci Merdan Yanardağ “Özgür ve bağımsız gazeteciliği, gerçek gazeteciliği büyüt-

meye devam edeceğiz.” derken, Alican Uludağ “Yolumuz Uğur Mumcuların yoludur, bunun sonu mezar bile olsa cezaevi bile olsa ödeyeceğimiz bedel bizim onurumuz.” diyerek mücadele kararlılığının altını çizdi. İsmail Arı, “Benim yaptığım haberler değil, beni cezaevinde tutanlar suç işliyor.” cümlesiyle kendine ve basın emekçilerine yapılan hukuksuzluğu dile getirdi.

Saray rejimi kendi belirlediği sınırlarda “muhalfeft” etmeyen herkese karşı yargıyı bir sopa olarak kullanıyor. Bu rejime teslim olmayan herkes büyük bir saldırı altında. Muhalif sesi yükselttiği için hukuksuzca tutuklanan herkes sahip çıkmak ve bu mücadeleyi tek adam rejimine karşı özgür, demokratik bir Türkiye mücadelesiyle birleştirmek hepimizin sorumluluğu olarak sonraki dönemde önümüzde duruyor.

6 Nisan’da özgür basın talebi için bir araya geliyoruz

6 Nisan Öldürülen Gazeteciler Günü bu ülkede gerçeğin peşinden gitmenin ne anlama geldiğini hatırladığımız, hatırlamak zorunda bırakıldığımız bir gün. Bu yüzden her 6 Nisan’da, Uğur Mumcu’yu, Hrant Dink’i, yokluğu hâlâ cevap bekleyen Hakan Tosun’u ve kalemle karanlığı aydınlatmaya çalışan nice gazeteciyi anıyoruz.

Olması gereken aksine, halkın bilgi alma hakkını yerine getirdiği için gazeteciler hedef gösteriliyor. Katiller serbest bırakılırken, haber yapan gazeteciler cezalandırılıyor. Okulumuz mezunu gazeteci Furkan Karabay’ın ev hapsinin kaldırılmış olması önemli ve se-

vindirici bir haber; fakat aynı anda gazeteci İsmail Arı’nın “gazetecilik” suçundan hâlâ tutuklu olması, baskının yalnızca biçim değiştirdiğini ortaya koyuyor. Bir yandan özgürlük haberleri alırken, diğer yandan yeni baskı örnekleriyle karşılaşılıyor. Tam da bu nedenle, 6 Nisan’ı bugünü konuşmak ve yarına dair söz kurmak için de bir imkan olarak görüyoruz.

Galatasaray Üniversitesi Bilimsel Düşünce Kulübü olarak, 6 Nisan Öldürülen Gazeteciler Günü’nü anmak amacıyla düzenlediğimiz “Türkiye’de Basın Özgürlüğü” başlıklı etkinlikte hem gazeteciliğin bugünkü koşullarını hem de basın

TÜRKİYE’DE BASIN ÖZGÜRLÜĞÜ

6 Nisan 18.00 H401

Furkan Karabay

Berkant Gültekin

özgürlüğü mücadelesini birlikte tartışmak istiyoruz. Konuklarımız, BirGün gazetesinden Berkant Gültekin ve okulumuz mezunu gazeteci Furkan Karabay ile doğrudan güncel baskı ortamının

içinden konuşacağız. 6 Nisan Pazartesi günü saat 18.00’de H401 dersliğinde gazetecilere özgürlük demek ve bu mücadelenin bir parçası olmak için tüm sıra arkadaşlarımızı bekliyoruz.